

ദ്രീഖിലെ രാജകുമാരൻ

പണ്ടുപണ്ട് കുറെ കച്ചവടക്കാർ കച്ചവടസാധനങ്ങളുമായി കപ്പലിൽ പുറപ്പെട്ടു. അവരോടൊപ്പ് താമി എന്നൊരു കുരങ്ങുചുനും ഉണ്ടായിരുന്നു. കുസൃതിയായിരുന്നതിനാൽ കുരങ്ങുചുനേൻ എല്ലാവർക്കും വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

അവർ കളിച്ചും ചിരിച്ചും സിന്റും നീഞ്ഞുന്നതിനിടയിലാണ് കടൽ ക്ഷേഖിച്ചത്. ശക്തമായ കാറ്റിലും ഉയർന്നുപോങ്ങിയ തിരിമാലയിലും പെട്ട കപ്പൽ ആടിയുല്പണ്ടു. പേടിച്ചുരണ്ട് കപ്പൽ താറ്റക്കാരും താമിയും ഉറക്കെ കരണ്ടു: “രക്ഷിക്കണം.. തന്നെ ഒഴു രക്ഷിക്കണം..” പൊട്ടുനെ ഉയർന്നുപോങ്ങിയ തിരിയിൽപ്പെട്ട കപ്പൽ തകർന്നു. കച്ചവടക്കാരും കുരങ്ങുചുനും കടലിലേക്ക് പതിച്ചു.

കച്ചവടക്കാർ പലകയിലും മറ്റും പിടിച്ച് പൊങ്ങിക്കിടന്നു. പകേശ കുരങ്ങു

ചുൻ കടലിൽ മുങ്ങിത്താനും. പെട്ടെന്ന് ഒരു ഡോൾഫിൻ താമിയെയും കുടിക്കാൻ കടലിലൂടെ കുതിച്ചു. കുറഞ്ഞും അക്കാ താം ദൈഹികം

ലും ഡോൾഫിൻ്റെ പുറത്തുകയറിയുള്ള യാത്ര താമിക്ക് ഇഷ്ടമായി. കുറഞ്ഞും ചെന്നപ്പോൾ അവർ ഒരു ദിപിലെത്തി. അപ്പോൾ ഡോൾഫിൻ ചോദിച്ചു: “കുരങ്ങു.. നീ ഇതുവഴിയെങ്ങാനും ഇതിനുമുൻപ് വനിച്ചുണ്ടോ..?” അതുകേട്ടും താമിക്കുരങ്ങുചുൻ വലിയ ശമയിൽ തട്ടിവിട്ടു: “പിന്നെ ത.. ഇത് എൻ്റെ ചാഞ്ചാതിയായ രാജാവിന്റെ രാജ്യമാണ്. അവണ്ണേ സ്നേഹിതനായ താനും ഒരു രാജകുമാരനാണ്.”

കുരങ്ങെൻ്റെ വിന്യുപറിച്ചിൽ ഡോൾഫിൻ്റെ ഒരു പിടിച്ചില്ല. ‘ഓഹോ.. എങ്കിൽ ഇന്നുമുതൽ ഈ ദിപിലെ രാജകുമാരൻ നീയാണ്. കാരണം ഇവിടെയിപ്പോൾ നീ മാത്രമേയുള്ളൂ..’ എന്നു പറഞ്ഞ് ഡോൾഫിൻ്റെ അവിടെന്നിനും സഹം വിട്ടു.

അപ്പോഴാണ് പൊങ്ങാനും വരുത്തിയ വിന്നെയക്കുറിച്ച് താമിക്കുരങ്ങുന്ന മനസ്സിലായത്.

